

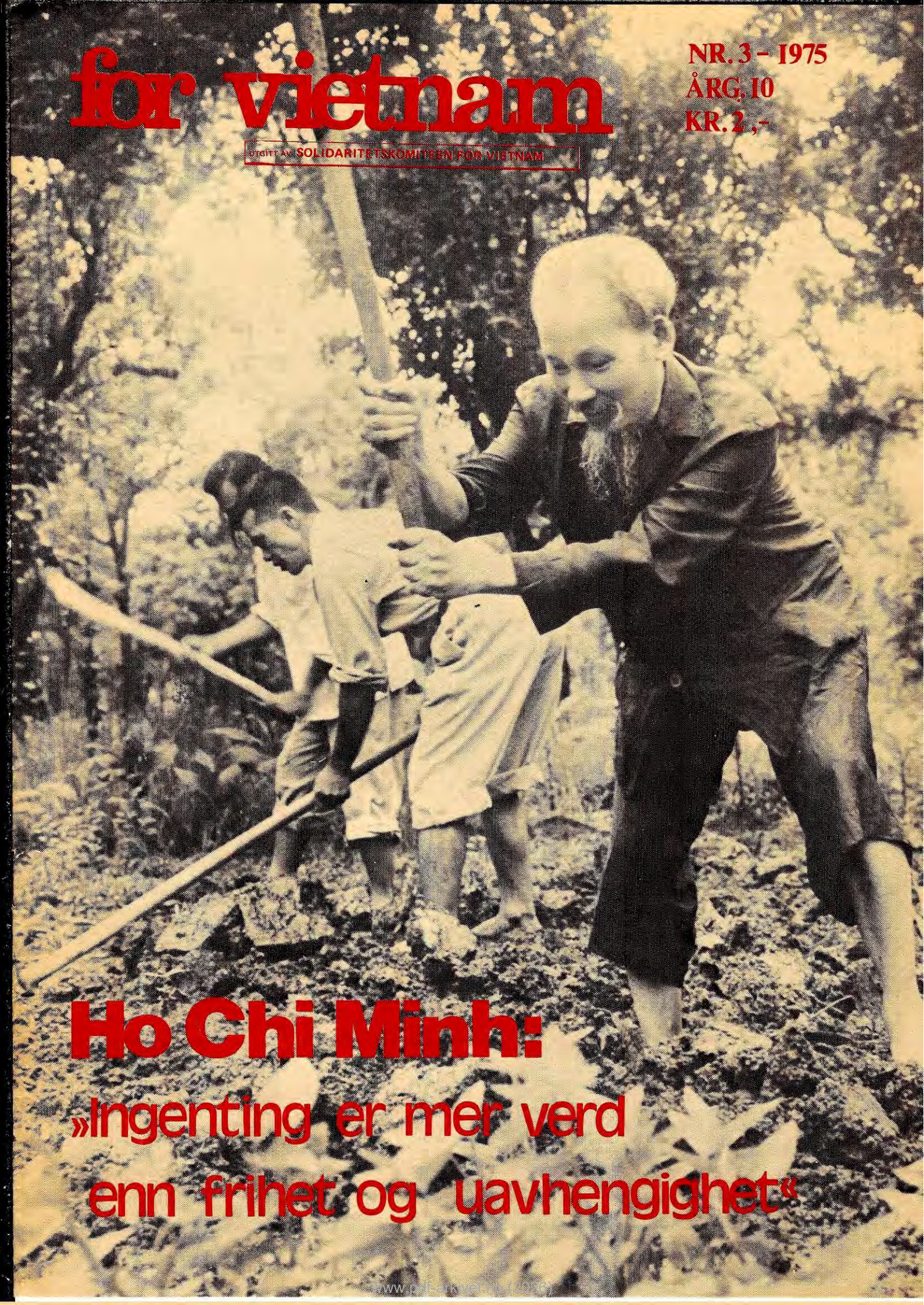
for vietnam

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

NR. 3 - 1975

ÅRG. 10

KR. 2,-

Ho Chi Minh:

»Ingenting er mer verd
enn frihet og uavhengighet«

Solkom arrangerte 15. mai et festmøte for seieren i Vietnam. Dette nummeret av FV henter alt stoffet sitt fra dette møtet, så nær som en artikkel om flyktningene som er kommet til Norge.

Festmøtet var langt og bra. Det var så langt at vi har måttet kutte ut DNS-skuespillet og noe av appellene for å få plass i bladet. Håper så at dette nummeret uttrykker seiersgleden for frigjøringa og den gode stemningen det var på møtet.

Le Van Ky,
sjef for PRRs informasjonskontor i Norge:

Ingen kan hindre oss i å bygge det frie Vietnam

Datoen 30. april 1975 kommer til å lyse opp i Vietnams historie for all tid. På denne dagen ble frigjøringa av av Sør-Vietnam et faktum.

Hele Vietnam var fritt etter 30 års uavbrutt kamp fram mot dette målet. Kampen for nasjonal uavhengighet har vært en rød tråd gjennom hele vår 4000 år lange historie. Dette ble oversett av angriperne fra den andre siden av stillehavet. Og verdens mektigste imperialistmakt fikk for første gang i sin 200 år lange historie smake det bitre og knusende nederlag på alle fronter.

Mange har brukt uttrykket "David mot Goliath" om krigen i Vietnam. Våre matrielle ressurser har, som tilfellet var med David, vært fienden underlegen. Vår styrke har vært vår vilje, et brennende ønske hos hele folket om å leve i uavhengighet og frihet. For oss er ingenting mer verdt enn dette. Denne drømmen vi hadde for tretti år siden, i en tid full av håp og optimisme etter en fersk seier over fascistene og kolonialistene, er nå gått i oppfyllelse. Saigon er frigjort. Hue, Da Nang, Nha Trang og alle de øvrige byene er frigjort. Men tretti års utrettelig og smertefull kamp måtte til. Tretti år med enorme oppofrelser for det herjede men heltedmodige Sør - før vi kunne oppleve denne blendende dag som markerte frigjøringa av Sør-Vietnam, samt det fullstendige nederlag for USA-imperialismens diverse strategier i Indokina. Like som seieren ved Dien Bien Phu varslet undergang for den franske kolonialismen har også den amerikanske imperialismen møtt sitt Dien Bien Phu i "Operasjon Ho Chi Minh",

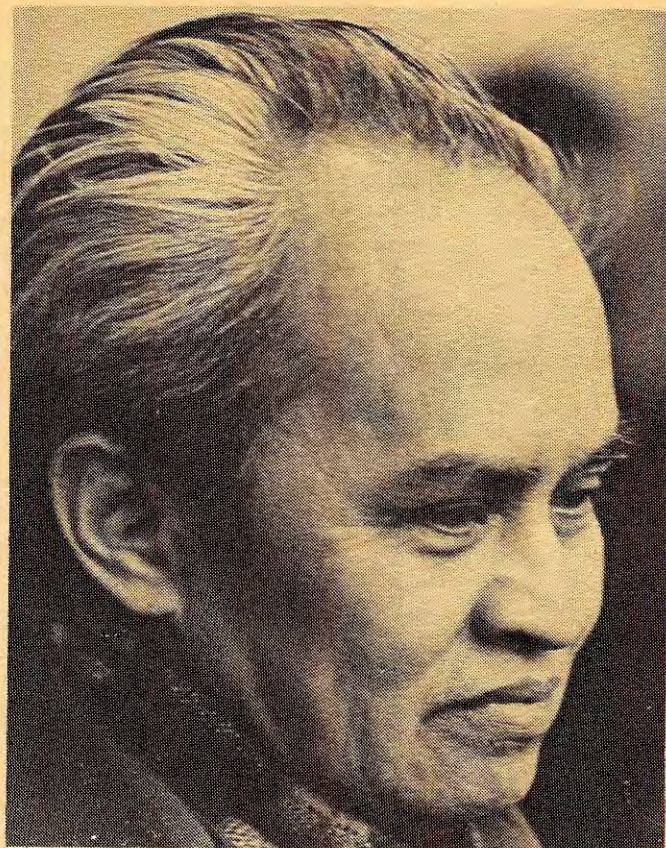
som ble kronet med seier i og med frigjøringa av Saigon. Seieren er derfor av meget stor historisk betydning for oss. Gjenoppbyggingen stiller nå store og viktige oppgaver. Det gjelder å heve befolkningens levestandard, og konsolidere freden, vår uavhengighet og frihet. Den revolusjonære administrasjonen har umiddelbart etter frigjøringa satt alle krefter inn i arbeidet for å stabilisere leveforholdene for en befolkning som er blitt rammet på så mange forskjellige måter i løpet av 30-års krig og USAs kriminelle tvangsevakueringspolitikk. I byene opplever man at på torgene, i butikkene og kafeene går livet som normalt igjen. Plyndringen er over og gatene er ryddet.

Til tross for sine alvorlige nederlag har USA ikke gitt opp sine lysskye planer. For det første følger den amerikanske administrasjonen opp tvangsevakueringa som er en forbrytelse mot det vietnamesiske folk, og får andre land til å dele byrden av denne politikken med seg. For det andre vil vi fordømme på det kraftigste USAs nye væpnede angrep mot Kambodsja, gjenomført i full forakt for internasjonal lov. Hvis USA ikke forandrer denne politikken kommer de bare til å oppleve større nederlag enn hittil. I Vietnam i dag, den 15. mai, begynner den offisielle feiringen av den store nasjonale seier. Over en million mennesker fylte Saigon sentrum idag for å hylle seieren i byen som nå bærer æresnavnet Ho Chi Minhs by. Vi har begynt å skrive et nytt kapittel i vår historie. Ingen krefter, selv de mest reaksjonære kan hindre det viet-

namesiske folk i å bygge et fredelig og gjenforenet Vietnam i uavhengighet og frihet. I disse dager minner vi spesielt Vietnams sønner og døtre som har ofret sin ungdom og sitt liv for vår nasjonale frigjøring - på slagmarken, i fiendens fengsler, i torturkammere. Fedrelandet skyller dem den største ære.

Vi kan heller ikke takke nok de regjeringene og folk rundt omkring i hele verden som har ytt konsekvent støtte til vår kamp gjennom mange lange år helt til dens seierrike slutt. Spiren til solidariteten fra det norske folk var synbar allerede under den tidlige fasen av USAs aggresjon. Den har vokst i løpet av godt og vel et tiår til å bli en betydelig kraft. Demonstrasjoner, innsamlinger, underskriftslistes, informasjonspredning, og mange andre aksjonsformer har allerede bidratt til å styrke sympati- og solidaritetsbåndene mellom våre to folk. Vi har betraktet denne voksende bevegelsen som en utfordring, og som en del av den internasjonale solidariteten har den vært en veldig styrke i vår kamp.

Den væpnede kampen mot USA imperialismen er nå vunnet, men gjenoppbyggingen av landet i fred er også en kamp, og deres fortsatte solidaritet med våre anstrengelser for å sikre seieren er meget verdifull for oss. Vi står nå overfor store og vanskelige oppgaver hvor vi hilser all støtte og bistand velkommen. Det er vårt håp at vennskapet mellom våre to folk som er bygd på sympati og solidaritet vil utvikle seg stadig i fremtiden på flere og flere områder og vil bringe våre to folk enda nærmere hverandre.

ET NYTT KAPITTEL I VÅR HISTORIE"

gia'i phong

Til kampen vi i sorg og vrede går
Et enig folk bak våre våpen står.
Når vi ser røyk fra en bombet by
da stiger vårt hat mot sky.

Ref.:

Vi slår tilbake.
Vi går mot seier.
Vi driver USA bort fra vårt land
gjennom farer, død og brann.
Så sverg soldat ved disse ord,
i våre døde helters navn,
å hevne vår forbrente jord
der fienden for fram.
Det kommer tider for oss med
da vi skal få en evig fred!

Vårt land var delt i mange lange år
De høye fjell og floder skilte går,
men vi lover deg, mektige Mekong
og deg stolte fjell, Truong Son.

Ref.:

hei, arbeider

Du våkner av aprilsola mot vinduet,
går i postkassa etter avisa.
Verdenstragedie, roper avisa.
En million må dø!

I alle disse årene da du sloss for Vietnam
sloss avisene mot Vietnam,
de store og mektige avisene.

Du drikker beisk morrakaffe, som du pleier,
slår på radioen.
Flyktningeproblem, breker radioen.
Tenk på de små barna!

Hele den tida da du sto på stand for FNL
snakket radioen om Vietcong,
borgerskapets radio.

Ja, tenk på alle de som måtte dø!
Ja, tenk på ungene de stjeler!

Og fortell, nå, om hvem som sloss for rettferdighet.

Du går på arbeid, Hestehoven spirer i leirgrøftene,
vagrere blir det ikke i landet.
Ikke i ditt land,
ikke ved Mekongs bredder.

I hele ditt voksne liv har du arbeidet for landet der øst
mens andre har arbeidet mot,
tilsynelatende mektigere - de.

Du står ved reprobordet, pokker så mye å gjøre i dag,
får prøve å ta diskusjonen i kantina,
det er noen som aldri gir seg,
som aldri vil se hva som er rett og rangt.

Formannen spør: Du snakker om et enig folk,
men hvordan ble folket enig?
Venter ikke en gang på svar,
men sier tvang.

Ja, akkurat, svarer du, tvang
er ordet. Folket ble tvunget til enhet av en uhyggelig fiende.

Astrid på bordet ved sida av sier:
Det blir diktatur og ingen frihet mer.

Nettopp, svarer du. De som før ble
diktert av USAs kanoner og leiesvenner,
- nå dikterer de.

Så sier mange: Men det blir ingen frihet mer!

Du har hørt det før på jobben,
hørt replikkene fra TV.
Plata spilt for femte gang.
Hakk i plata!

Ja, tenk på alle de feige pratemakerne!
Ja, tenk på alle de falske profetene!
Og fortell, nå, om hvem som tjener hvem.

Du reiser deg og slår i bordet.
Nå får det være nok.
Nei gi deg du'a, roper alle.
Vi er da enige, stort sett.

Å nei. Å frihet.
Hvilken frihet? Friheten til å selge kroppen sin
på gata? Friheten til å pusse utbytternes sko?
Friheten til å bli drept av bly, gass, splintbomber, napalm?
Å nei. Å frihet.
Men ikke frihet til å trække friheten i søla.

Du må sette deg og har nesten ikke pust igjen.
Nå må de da forstå.
Men hold opp du'a.
Kan vi ikke få litt fred?

Jo, fred kan dere sikkert få!
Jo, det vil noen sikkert tjene på!
Og fortell, nå, hva freden er.

Så gjentar mange: Ja, men freden koster lidelser og blod.

Å nei. Å fred.
Hvilken fred? Når kom den av seg sjøl, den freden?

Så roper de: Krigen er så farlig og komplisert!

Javisst. En krig er ikke noe teselskap. En kopp der. En kopp her.
Sukkerskåla der. Åpner himmelen seg sjøl for granater?
Men spørsmålet er enkelt. Det finnes bare en veg,
folkekrigens. Om jungelen er aldri så tett, og krattet
fullt av kvasse torner, - den fører fram.

Så roper de: Se på angriperen fra nord. Kommunistisk aggresjon!

Hvilken angriper? Jeg har bare sett en angriper. Er det så at
folket angriper seg sjøl. Eller er ett folk blitt to?

Til slutt, som siste skrik: Folk flykter jo!

Javisst. Men kall det ikke folket. Folkets fiender flykter nå,
men folket blir. Og åpne havner venter flyktningene som lot
seg skremme til sjøs av fiendens gaulende høytalere og bajonetter.

Ja, se hvem som frakter gullet ut!
Ja, se som quislingene stikker!
Og fortell, nå, om hvem som hadde svin på skogen.

Saigon -folk hylder FNL ved

Du ruller røyken,
får fyr av jensen.
Bra gjort, tulla mi, hvisker Jensen.
Gjett hvem som blir knalle rød.

Du går på årsmøte i klubben klokka sju,
for en lang dag!
Og hører på dirigenten.
Penger til begge sider, kremter dirigenten og ser i bordplata.

Da sier en som aldri har reist seg før:
Skal du støtte Saigon nå,
må du få ut finger'n, dirigent
for i morra kan det være jamnt for seint!

Under alt det seige arbeidet har det vært støtte å få
fra de du ventet det av,
fra ungkalver i dongery
og veteraner med snus på leppa, som mumler "Spania",
og fra nye folk, like flott hver gang.

Ja, tenk at folk kan riste edderkoppnettet av seg!
Ja, tenk at ordet solidaritet består!
Og fortell, nå, om hvem som taper på det.

Vel er det så at forslaget ditt faller.
Men atten stemmer for var bra.
Og innsamlingsbørsa til PRR,
halvfull, kamerat!

Du våkner og er støl og lemster,
orker ikke gå i postkassa
etter avisa,
tenker: Faen, en ny dag.

I alle disse årene da vi sloss for Vietnam
sloss også krefter i oss
mot Vietnam,
nederlagsstemning, mistro, mismot.
Ti tusen vanskeligheter, pissesmå nederlag.

Du drikker morrakaffen, beisk som vanlig
slår på radioen mens
solskiva triller blank over åsene i øst.
Men vent!
Saigon har falt, sier radioen, Saigon har kapitulert.

Du stuper inn og vekker kameraten,
hei, slusk, stå opp, din tulling
- opp Saigon er falt, de står i byen.
Hvem er falt og hvem står hvor?

Du roper: Saigon, de står i byen, FNL!

I mange år ventet vi på denne dagen,
nå er den her og hvem kan fatte det?

frigjøringa kl. 11.30, 30/4-75

Så danser vi en liten dans rundt frokostbordet
og synger med rusten røst om det stolte fjell Truong Son.

Men hva vil folk på jobben si?
De står der når du kommer med håret ugriidd
og kåpa gærnt knappet.

Gratulerer med Ho Chi Minhs by, da, sier formannen
En klem til formannen.

Blomster på bordet.
Den som hadde hatt et FNL-flagg til flaggstanga!

Så, rolig nå, husk alle disse årene,
og vit det kommer fler,
det kommer nye kriger, andre land.

Du vil våkne til en morgen igjen,
gå i postkassa etter avisa.
Tragedie roper avisa.
Filippinene må blø.
Eller Burma, Indonesia, Colombia, Yemen.

Du vil drikke beisk morrakaffe, som du pleier,
slå på radioen.
Europeisk fred, forlanger radioen,
mens det rustes til krig.
Tenk på våre interesser,
maner Fiat og London, Shell og Bonn.

Ja, tenk på at det også kan bli turen vår!
Ja, tenk på hva som skjuler seg bak ordet "fred"!
Og fortell, nå, om hvem som er folkets fiender.

Vi har hatt tretti år
hvor våpen ikke lød.
De har hatt tretti år
med blod og død.

Vi har gitt støtte
men snart kan vinden snu
og det blir oss som må få støtte
dersom vi møter krigens gru.

De har reist seg i en bitter kamp
og de har kjempet den med ære,
- og vi må lære, lære!

Jon Michelet

Vietnam er oss uendelig nær

v/Tuva Gry Øyan, forkvinne for Det Norske studentersamfunn i Oslo

Det er i dypeste glede og solidaritet vi hilser det vietnamesiske folkets frigjøring. Det Vietnam som i en årrekke har stått som det fremste symbolet på at undertrykkelse avler motstand, at fremmedherredømme avler folkekrig, dette Vietnam er frigjort nå. For oss som er vokst opp sammen med Vietnamkrigen vil 30. april 1975 alltid

bli husket som den dagen vi fikk den endelige bekreftelsen på at en fiende, som synes fullstendig overlegen, både teknisk, økonomisk og militært vil bli nedkjempet av et samlet folk. I løpet av disse årene har vennskapet mellom det norske og det vietnamesiske folket blitt tømret fast. De amerikanske angripernes tallrike og

blodige overgrep har blitt møtt med avsky, Vietnams kamp med beundring. For hvert år som er gått har flere og flere innsett hvem som kjemper for rettferd i Vietnam, og har stilt seg på frigjøringsfrontens side. For også folket i Norge vet hva nasjonal undertrykking er, og hvor dyrebar den nasjonale uavhengigheten er. Vår egen historie har lært oss dette. Tyske tropper besatte landet vårt i 1940 og utøvde sitt blodige diktatur i 5 lange år. Det var 5 år fulle av terror, fulle av den mest hensynsløse undertrykking, og fulle av kamp. Et helt folk ble mobilisert, fra småunger som løp gate-langs med illegale aviser, til fjell-bønder som tok hagla ned fra veggen for på egen hånd å gjøre opp med okkupantene. Kampen krevde store offer, men i mai 1945 så vi at intet offer hadde vært for stort. Norge var igjen fritt.

Nøyaktig 30 år ligger mellom Norges og Vietnams frigjøring. Våre to nasjoner er skilt av enorme landområder, - og likevel: Vietnam er oss uendelig nært. Vietnams historie er uløselig knyttet til vår egen, våre to folk har begge måttet ta opp kampen mot fremmedherredømme og mot innenlandske forrædere. Vi har derfor alle forutsetninger for å styrke og utvikle vennskapet mellom våre to folk. Og når vi på dette møtet - to dager før feiringen av vår egen uavhengighetsdag, og samtidig med at vi markerer 30-års minnet for seieren over de tyske okkupantene hyller Vietnams store folkevår, skjer dette i dyp visshet om at Ho Chi Minhs udødelige ord har full gyldighet også i Norge: "INGENTING ER MER VERD ENN FRIHET OG UAVHENGIGHET!"

Utenom hilsnene som her er gjengitt, mottok seiersmøtet hilsninger fra følgende organisasjoner: Styrert i Sosiale Etaters Fagforening, Senterpartiets Studentlag, Arbeidsutvalget i Norsk Studentunion, Arbeidsutvalget i Rød Ungdom og Arbeidsutvalget i Norges Kommunistiske Studentforbund.

Hilsninger

Hilsning fra Film- og Teaterteknisk Forening
Oslo 14/5-75.

Til det vietnamesiske folket.

Medlemsmøte i Film- og teaterteknisk forening hilser det vietnamesiske folket. Vi sender dere de hjerteligste gratulasjoner med seieren over USA-imperialistene og deres lakeier i Thieu-regimet. Vår forening vil kreve av den norske regjering at den nå anerkjenner PRR. Samtidig bevilger medlemsmøtet kr. 2000. - til PRR.

Med solidarisk hilsen

Geir Glenster (sekr.) E. Lyberg (form.)

SOLKOM

De varmeste hilsener i anledning den strålende seieren til den vietnamesiske revolusjonen. Vi ser fram til fortsatt vennskap med dere og andre som arbeidet for Vietnams uavhengighet. Lenge leve Ho Chi Minhs minne.

Indochina Peace Campaign, Santa Monica, USA

Hilsningsbrev til Solidaritetskomiteens seiersfest:

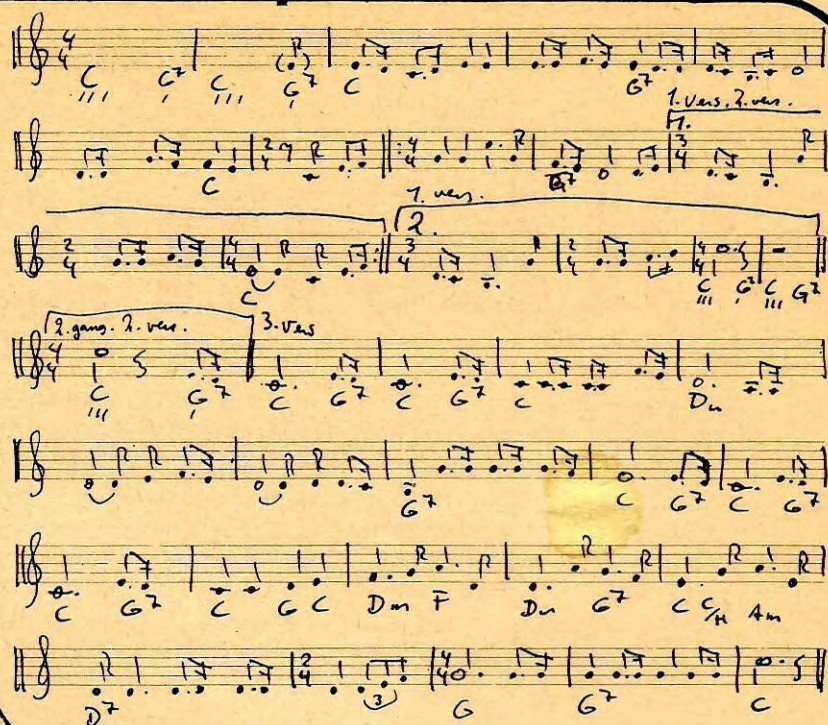
Kvinnefrontens Landsarbeidsutvalg sender sine varmeste hilsninger til det Vietnamesiske Folk som har nådd den endelige seier. Vi i Landsarbeidsutvalget hilser også SOLKOM som har gjort en bra innsats i solidaritetsarbeidet. Leve det Vietnamesiske Folket!

Kvinnefrontens landsarbeidsutvalg Anne Røer.

Tuva Gry Øyan, forkvinne i

Det Norske Studentersamfunn.

Si meg røde faner
 Fra dem som m
 : Vår røde faner
 Fremad marsj
 Kambodsja skal

Arbeidere og bo
 ungdommer og
 kjemper for sit
 de ga sitt blod f
 Fremad, marsj
 Kambodsja skal
 Vår røde fane v
 fremad, marsj
 Kambodsja skal

Fane rød, led v
 Vi skal knuse d
 Bomber faller n

Men fra ruiner v
 Fane fød, som v
 fram til seier m
 Til kampen fram
 til seier, seier
 Fremad marsj

: 'Vår røde fane vaier seierrik
Fremad marsj, kamerat,
Kambodsja skal bli vårt: /:

Arbeidere og bønder, fattige fra byen,
ungdommer og kvinner
kjemper for sitt syn
de ga sitt blod for folkets frihet
Fremad, marsj kamerat,
Kambodsja skal bli vårt
Vår røde fane vaier seierrik
fremad, marsj ,kamerat,
Kambodsja skal bli vårt

Fane rød , led vår kamp!
Vi skal knuse de rikes bastion.
Bomber faller mot vårt land,

Men fra ruiner vi bygger en nasjon.
Fane fød. som vårt blod,
fram til seier mot all reaksjon:
Til kampen fram, til kampen fram,
til seier , seier i vårt folks revolusjon.
Fremad marsj, fremad marsj, fremad marsj!

solkom gjenno

"I dag fortjener også FNL-aktivistene en hyllest. De har skulder ved skulder med det vietnamesiske folket vunnet den seieren vi feirer i dag. FNL-aktivistene samlet stadig fler omkring seg, og tilbakeviste løgnen om folks likegyldighet. De viste i praksis at det ikke fantes en grå masse - men at likegyldigheten berodde på at ingen hadde brydd seg om hva folk mente.

De utallige Vietnam-diskusjonene FNL-aktivistene gikk i spissen for viste at hos de fleste fantes det egne tanker og funderinger som kunne utvikles til aktiv solidaritet med det vietnamesiske folket."

Ingvar Skobba

Humanistisk støttearbeid?

Den voksende sympatien for Vietnams folks kamp framtvang opprettelsen av Den norske solidaritetskomité for Vietnam i nov/des 65.

Komiteén var sammensatt av enkeltpersoner som representanter for fagforbund, ungdomsorganisasjoner og fredsorganisasjoner.

Disse paroler ble lagt til grunn for arbeidet:

1. De amerikanske bombetokter i Vietnam må øyeblikkelig stanses.
2. Forhandlinger om stans i krigshandlingene må innledes.
3. En løsning av Vietnam-problemet må skje i part med Geneve-avtalen.
4. Alle fremmede tropper må trekkes tilbake.
5. Frie valg i begge soner.

Det skulle utvikles en folkeopinion mot USAs krigsføring, og det ble lagt størst vekt på informasjonsarbeid.

Panfletten til Olav Rytter ble gitt ut og For Vietnam ble startet på denne tiden. Til støtte for komiteens paroler ble det samlet inn 25 000 underskrifter. Og den 4. juli 67 deltok 5 000 i demonstrationstog i Oslo.

Selv om komiteen unektelig gjorde bra ting, var den fra første stund preget av store politiske motsetninger. Vi var dypt uenige om hva formålet for støttearbeidet skulle være, og hvordan det skulle drives. Den første tiden var Solidaritetskomiteen dominert av personer som ville gi støttearbeidet et humanistisk preg, som påstod at motstandskrigen ikke kunne vinnes. Meklemmer av komiteen støttet da også en innsamling hvor midlene skulle deles i tre mellom Saigonjuntaen, FNL og DRV. Arbeidet kom slik i ufart med

Vietnamopinionen. En dominerende gruppering innenfor komiteen virket som en klam hånd over støttearbeidet. De motsatte seg den aktive ungdommens innsats i praksis.

Tiden var overmoden for en korrigering av kursen.

v/ Terje Normann

Motsetningene skjerpes innenfor fronten.

Vilkårsløs støtte til FNL

Uenigheten om hvordan det norske solidaritetsarbeidet skulle drives blei skjerpa utover i 1967. Skulle vi støtte Vietnams folk på deres egne premisser og skulle vi stemple den amerikanske imperialismen som angriper? Eller skulle vi henstille til alle parter om å innstille kamphandlingene? Skulle vi samle inn penger og overlate til FNL å bestemme hva de skulle brukes til? Eller skulle vi samle inn penger til humanitære tiltak til begge parter? Hvordan skulle vi organisere vårt arbeid? Skulle vi bygge opp en uavhengig slagkraftig støtteorganisasjon med et eget politisk grunnlag? Eller skulle vi nøye oss med å koordinere støttearbeidet til de politiske partiene? Slike synspunkter sto mot hverandre på landsmøtet i 1967. Dere kjenner til hvilke syn som vant tilslutning på dette viktige landsmøtet. Denne konsolideringa i solidaritetskomiteen førte til en stor framgang i støttearbeidet. Denne framgangen gjorde de reaksjonære kreftene i Norge rasende og det blei satt igang tiltak for å ødelegge solidaritets-

m ti år:

arbeidet, og for å kriminalisere de som støttet Vietnams folk. I april 68 angrep politiet brutalt en demonstrasjon utenfor stortinget. En kjent vietnamaktivist ble tatt, stilt for retten, løgnaktig anklaget for vold mot politiet og sperret inne i sju uker. En som protesterte mot mordere ble behandlet som morder. Så 1. mai 1968 oppfordret et medlem av solidaritetskomiteens ledelse, Rosa

Seierstad, deltakerne i 1. mai toget om å vise solidaritet med den fengslede aktivisten. Over 1000 mennesker fulgte oppfordringa og gikk fra Stortorget til Åkebergveien. Til tross for politiets forsøk på å jage oss vekk, tvang vi gjennom at en delegasjon på 3 personer fikk besøke aktivisten i fengselet og overrekke ham hilsner. Det hører med til historia at aktivisten slapp ut kort tid etter og at Rosa Seierstad ble anklaget for oppvigleri. Jeg har ikke nevnt dette fordi det er spesielt heroisk å sitte 7 uker i fengsel, eller bli anklaget for oppvigleri. Folket i Vietnam kan fortelle tusenvis av historier som får dette til å blekne. Jeg har fortalt dette fordi vi skal være klar over at mens vi nå feirer seierene i Indokina, så finnes det dem i vårt land som raser over folkenes framfelles sak. Vi skal være klar over dette, men vi har også lært at det nytter å sloss, og at en rettferdig sak alltid vil seire.

v/Arild Johansen

FNL-gruppene og aktivistprinsippet

I 1968 var vi klar over at vietnamesernes kamp mot USA-imperialismen ville bli langvarig. Vi måtte derfor bygge en sterk og varig enhetsfront. De aktive FNL-gruppene våren 1968 var få og reaksjonære holdninger sto sterkt i dagspresse og kringkasting.

Basissen for styrkingen av Solidaritetskomiteen var det såkalte aktivistprinsippet, at de som drev Vietnamarbeidet, - solgte blader, spredde løpesedler, samlet inn penger, og arrangerte møter og tog - skulle bestemme frontens politiske linje. Det ble satt i gang $\frac{1}{2}$ -årlige kampanjer, først studiekampanje om Vietnams historie, FNL, prinsipper for enhetsfrontarbeid og om USA-imperialismen. Senere kom andre kampanjer. Disse kampanjene ble knyttet sammen med praksis først og fremst gjennom Vietnam-uker som ble arrangert fast 2 ganger i året, første gangen alt våren 1968. Noen tall for Vietnam-ukene kan vise veksten i solidaritetsarbeidet og FNL-gruppene's virksomhet fram til 1970. Våren 1968, samtidig med Tet-offensiven i Vietnam, ble det holdt Vietnam-uke 25 steder i Norge. Høsten 1968 - 42 steder og våren 1969 - 62 steder. Solidaritetskomiteens organisatoriske opprustning i denne perioden var avgjørende viktig

og forklarer at det kunne holdes store demonstrasjoner og protestmøter over hele Norge mot USA-imperialismens invasjoner i Kambodsja og Laos. Samtidig ga det grunnlaget for det stadig mer omfattende enhetssamarbeid med andre organisasjoner som særlig tok fart ved årsskiftet 1970/71.

v/Dag Nicolaisen

Kampen mot Green Berets og Saigon-legasjonen

Kampen mot filmen Green Berets og kampen mot representasjonskontoret til Saigon-juntaen preget årene 1971/72. Green Berets med John Wayne i hovedrollen propagandert åpenlyst for USAs myrderier i Vietnam. Denne filmen hadde ikke en rolig kveld i noen norsk kino. Ved premieren i Oslo og Arendal aksjonerte FNL aktivister mot filmen. Og dette ga eksempel til etterfølgelse. Den neste rundturen i Finnmark vakte en proteststorm. I Elverum kom politiet og tåregass. Samtidig begynte kopiene av filmen å forsvinne. Kinostyrer rundt omkring sa nei takk til filmen. I begynnelsen ble filmen forsvart satt opp, fordi å stoppe den var sensur. Men etterhvert ble det et spørsmål om for eller imot en angrepskrig og FNL-gruppene's argumenter slo igjennom. Og i kjølvannet av de sikkert 50-tall aksjoner som denne filmen utløste grodde det opp FNL-grupper som fortsatte den kampen som Green Berets hadde begynt. Saigon-ambassadøren varslet en dag det norske Utenriksdepartement at de ville etablere diplomatisk kontor i Oslo. FNL-gruppene var straks på gata. Ulike aksjonsformer ble satt i gang for å presse regjeringa til ikke å gi tillatelse. Men regjeringa hørte ikke på det øret. I stedet sendte de et høytidelig brev der de ærbødigst erkjente en diplomatisk opptrapping. Protestene økte i omfang. Da dette brev ad forskjellige omveier ble offentliggjort i en løpeseddel fra Solkom og i Klassekampen forlangte Aftenposten kriminalpolitiets efterforskning. Da så en ulovlig demonstrasjon ble satt iverk mot quislingeboligen raste de borgelige avisene og drevde krevde arrestasjoner. Politiet skjønte vinket. Redaktøren av Klassekampen, sjefen for trykkeriet der løpeseddelen ble lagd og formannen, i Solkom ble ettersøkt, delvis tatt og siktet for brevåpning og spionasje, minimum 4 års fengsel. Framferda deres var for åpenlyst, reaksjonær og uten bevis ble det nederlag for politiet, Aftenposten, Morgenbladet og Saigon-juntaens talsmenn. I stedet for å oppnå det de ønsket, å kneble en del av ledelsen for det anti-imperialistiske solidaritetsarbeidet, strømmet det nå til aktivister til FNL-gruppene. I disse åra økte FNL-gruppene's aktivitet, og når seinere de store offensivene i Vietnam kom, sto vi sterkere rustet.

v/Yngvar Skobba

solkom gjennom ti år:

1972 - et seiersår

Våren 1972 starta FNL sin store vår-offensiv. Juntaens baser over hele landet ble angrepet. Hvem husker ikke kampene ved An Loc, der 30 000 juntasoldater ble pulverisert. Vår-offensiven var "vietnamiserings-politikkens" avgjørende sammenbrudd.

Nixon starta sin til da mest intense bombing av Nord- og Sør-Vietnam. Han starta blokaden av DRV. Knekket han motstanden? Holdt quislinghæren stand? Nei. Ingenting hjalp for imperialistene. 1/3 av Thieus 1 million mann store hær gikk tapt. I nord frakta vietnameserne inn ris fra Kina i flåter av plastsekker som fløt over minene.

I Norge hadde SOLKOM nylig lansert innsamlinga "Solidaritet Norge-Vietnam". I april gikk VB og SOLKOM sammen - demonstrasjonstoget talte over 4000 personer. Utover våren var det demonstrasjoner ennå et titalls steder. 1. mai gikk titusener i RAFs arrangementer, som FNL-gruppene deltok aktivt i, til støtte for Indo-Kinas folk.

LM 1972 var SOLKOMS til da største og mest seierrike landsmøte. Over 300 deltok, fra alle kanter av landet. Vi vedtok at arbeidet med "Solidaritet Norge-Vietnam" skulle være hovedoppgava. I demonstrasjoner og aksjoner skulle vi fortsette å bygge opp bevegelsen bak kravet USA UT AV INDO-KINA. Innsamlinga hadde på LM nådd 50 000, og nye målsetninger ble satt: 1/2 million til PRR innen neste landsmøte!

Sommeren 72 satte Nixon i verk dikebombingene av DRV. Formålet: å framkalle en flomkatastrofe hvor titusener skulle drukne og millioner kastes ut i hungersnød. En av historias mest kyniske maktmidler var tatt i bruk. Takket være vietnamesernes ukuelige reparasjonsarbeid og sjøl-

forsvar, og en internasjonal proteststorm hvor også SOLKOM deltok, ble en flomkatastrofe unngått. Dikene holdt.

Da V-uka høsten 72 sto for døra, offentliggjorde DRV avtaletaksten som USA og DRV var blitt enige om i hemmelige Paris-forhandlinger. For det som nå fulgte har Kissinger, og indirekte Nixon, fått fredsprisen.

Vi reiste øyeblikkelig kravet: USA må undertegne fredsavtalen straks. For første gang oppnådde vi raskt enighet med andre organisasjoner, og få dager etter V-uka gikk ca. 4500 i tog gjennom Oslos gater. Liknende demonstrasjoner fant sted over hele Norge.

Nixon fortsatte uthalinga og bombingene, og vi fortsatte å samle inn penger. Over 50 kunstnere bidro til kunstlotteriet "Solidaritet Norge-Vietnam", det innbrakte 90 000 kr. til PRR i løpet av desember og januar 72/73.

Uka før jul satte Nixon inn 3/4 av alle sine B-52 - verdens største bombe-fly - ansett umulig å skyte ned inntil de ble prøvd over Hanoi, og hundrevis av jagerbombere i et desperat stormangrep mot Nord-Vietnam. Vi husker alle villskapen i det amerikanske angrepet. Det skal ikke glemmes. Det var ikke mye som ble spart, verken av sykehus eller boligstrøk. Angrepet var et desperat forsøk på å snu situasjonen, vinne styrke og tid slik at USA kunne diktere betingelsene for freden. Det ble et knusende nederlag for USA. Militært ved at over 100 fly ble skutt ned - derav 34 B-52. Politisk ved at den største protestbølgen som har vært reist mot USAs aggresjon i Indo-Kina også var med og tvang USA til å underskrive.

I Oslo gikk 7500 i demonstrasjon. På 75 steder rundt om i landet var det demonstrasjoner og møter. Antallet grupper og kontakter i SOLKOM var vokst til 115.

En milepæl i kampen mot USA-imperialismen i Vietnam - som i Norge - var nådd.

v/Bjørn Gjeldsvik

PRRs informasjonsbyrå opprettes

29. august 1973 kunne vi hilse en vietnamesisk kunstnertrupp velkommen til Norge. De opptrådte i Oslo, Bergen og Trondheim, og i TV og radio. Det betød mye for oss å sjøl erfare hvordan nasjonale sanger, danser og drakter ble brukt som et våpen i kampen mot USA-imperialismen. Framfor alt var dette besøket en inspirasjonskilde for oss, å få møte folk direkte fra kampsonene, å få håndfaste bevis på vennskapet mellom det vietnamesiske og norske folket. Vi har hatt mange besøk fra Vietnam. Det første fant sted våren 1968. Det var for såvidt ikke første gangen vietnamesere besøkte Norge, men det var første gangen de reiste utenfor Oslo. Det var tre fagforeringsfolk og en FNL representant fra de frigjorte områdene. De besøkte bl.a. Stord. De snakket på åpne møter arrangert av lokale FNL-grupper og de besøkte bedrifter. I 1970 etablerte PRR et informasjonsbyrå i Oslo. PRRs representanter her i Norge har ført folkekrigen på sin måte. De har reist land og strand rundt og ikke isolert seg på et kontor. De har besøkt små steder og større byer, reist med tog og båt og buss og fly, de har ikke skydd noen anstrengelser for å støtte opp om solidaritetsarbeidet. Og overalt har de gitt lokale FNL-grupper og utallige FNL-aktivister økt kunnskap og større kampvilje.

I august 1973, i forbindelse med bombestansen over Kambodsja, arrangerte Solkom en demonstrasjon og ved den talte to kambodsjaner. Det var første gang vi hadde besøk fra Kambodsja.

v/Monica Lagerborg

Leve vennskapet Norge ~ Vietnam!

Den 30. april 1975 blei hele Vietnam frigjort etter mer enn hundre års kamp mot koloniherrdømme og imperialismen.

Dette er en milepæl i menneskehetens historie. Den kampen folket har ført i Vietnam, sammen med folkene i Laos og Kambodsja, vil bli feiret og husket av folkene over hele verden som

ikke har noe høyere ønske enn å følge Indo-Kinas eksempel og knuse all imperialismen og alt fremmedherredømme.

I dag feirer vi seieren etter mer enn 30 års folkekrig mot japansk, fransk og amerikansk imperialismen. Det er naturlig for oss i Norge å markere vår glede over den nasjonale frigjøringa

i Vietnam i samband med vår egen nasjonaldag, 17. mai. Samtidig markerer dette seiersmøtet et jubileum. I år er det ti år siden SOLKOM blei startet. Sammen med seieren i Vietnam kan vi feire SOLKOMs 10 år som aktiv leder av solidaritetsarbeidet for det kjempende Vietnam.

En viktig sak har vært kampen for at

Norge skulle anerkjenne de lovlige myndighetene i Vietnam. Det var en viktig seier for Vietnams venner da Norge i 1971 anerkjente Den Demokratiske republikken Vietnam, den lovlige regjeringa i den nordlige delen av Vietnam. Til vårt festmøtet har en ny gledelig melding nådd oss.:

Anti-imperialister! Vi feirer seieren her i kveld sammen med Le Van Ky den Provisoriske Revolusjonære Regjeringas representant i Norge som i dag har vært på Bygdøy og overtatt den tidligere Saigon-juntaens ambassade. Norge har anerkjent PRR!...

Men det vietnamesiske folkets kamp har også lært oss i Norge noe. Det har lært oss at Norges folk må vise solidaritet med andre folk som kjemper mot imperialismen. I dag finnes det en bred oppinion for støtte til frigjøringsbevegelsene i den 3. verden. Det norske folket vil aldri mer stå som passive tilskuere når andre folk kjemper mot imperialismen. Norge blir aldri mer slik det var før seieren i Vietnam.

Seieren er vunnet. Men det betyr ikke at solidaritets-arbeidet kan slutte. Sjøl om USA er kastet på sjøen, så fortsetter den aggressive USA-imperialismen å true Vietnam. Rett før frigjøringa tok USA med seg over 100 000 såkalte "flyktninger". Noen av dem blei evakuert mot sin vilje. Andre blei lurt eller skremt til å flykte. Og noen er reaksjonære fascister og banditter som hater folket og drømmer om hevn.

Hva er hensikten med denne svære evakueringa? Det er opplagt at USA-imperialismen vil skaffe seg redskaper, blant de den har tatt med seg. Menneske-frakten er en aggressiv handling rettet mot Vietnam. Den tar sikte på å rekruttere vietnamesere som agenter for USA mot det frie Vietnam....

Vietnams folk trenger hjelp til gjenoppbygninga.

USAs krig tok sikte på å utslette folkets næringsgrunnlag. Det er sluppet 7 millioner tonn bomber og det finnes 26 millioner bombekratre - nesten to kratre per innbygger i Sør. Det finnes 300 000 tonn ueksploderte miner og sprengladninger i jorda. Det for-sinker sjølsagt gjennopdyrkinga. Kjemisk krig har også forgiftet mye jord. Bratte ås- og fjellvidder står nakne etter kjemikalie-sprøyting, og jordsmonnet vaskes bort av det kraftige regnet. Også menneskene har lidd under den kjemiske krigføringa. Det er over 3000 beviste tilfeller av fosterskader på grunn av forgiftning.

Men det vietnamesiske folket har vist sitt mot og sin skaperkraft under krigen. Ingenting i verden kan hindre dem i å bygge opp igjen landet, og gjøre det rikere og vakrere enn noen gang før. Men hvor lang tid skal det ta? Hvor store ofre skal det koste dem? Her er det Vietnams venner kan gjøre en innsats og arbeide for hjelp til gjenoppbygginga

slik at Vietnams folk sjøl raskest mulig kan utslette alle spor etter imperialistenes herjinger.

Vietnam trenger støtte gjennom at vi sprer sannheten om frigjøringa, om freden, demokratiet og gjenoppbygging mot hetsen som imperialistene sprer. USA-imperialismen kan ikke skjule sitt nederlag. Men den kan prøve å hevne seg gjennom å sverte og undergrave det frie Vietnam.

USA-imperialistene er eksperter på internasjonale hetskampanjer. De dommer til å bruke alle metoder. Såkalte "flyktninger" og andre like "pålitelige kilder" kommer til å fortelle om "terror" og "massakrer". Dette vil bli spredd av pro-amerikanske nyhetsmedia. På dette fine grunnlaget vil USA-imperialistene si: Se, det var slik vi sa det skulle gå. De vil forsøke å undergrave støtten for det frigjorte Vietnam og skape en opinion for nye angrep.

Kampanja er alt i gang. Vi har sett hele våren hvordan det har blitt spredd de mest fantastiske løgnhistorier om frigjøringskampen i Vietnam og Kambodsja.

Nå er det snakk om at 80 såkalte Vietnam-flyktninger skal komme til Norge. Trenger disse folka asyl i Norge? Nei! Det finnes to typer folk blant de såkalte "Vietnam-flyktningene": Noen har vært tjenere for Thieu-regimet. Andre er blitt lurt ut av landet eller var redde for alvorlige krigshandlinger under krigens slutfase.

PRRs politikk overfor flyktninger og folk som tidligere har samarbeidet med fienden er klar og rimelig. Alle får komme tilbake og få igjen sine gamle funksjoner om de sjøl er villige til å slå en strek over det som er skjedd og samarbeide med den nye administrasjonen. PRR står for en virkelig nasjonal forsoningspolitikk. Vestlige reportere i Saigon forteller at PRR holder sine løfter mot tidligere samarbeidsmenn.

De som når det kommer til stykket likevel ikke vil godta PRRs utstrakte hånd, er de hardkokte fascistene fra Thieus undertrykkelsesapparat som i årevis har gjort rakkertjeneste for USA. De har brent, torturert, voldtatt og myrdet på fremmed kommando. Får de komme til Norge vil de bli brukt av den ytterste reaksjonen her, og de vil sikkert bli brukt for å sabotere vennskapet mellom Norge og Vietnam. Trenger vi slike folk her? Nei! Dette viser at det fortsatt er nok av oppgaver for Vietnams venner i Norge og fortsatt en oppgave for SOLKOM å organisere støtten til det vietnamesiske folket.

Leve vennskapet mellom Norge og Vietnam!

Leve SOLKOM!

Leve Den demokratiske republikken Vietnam og den frigjorte republikken Sør-Vietnam!

Leve det seirende, vietnamesiske folket!

v/Inger Selsjord

Oslo, den 2. juni, 1975.

Den norske solidaritetskomiteen for Vietnam,
Uranienborgveien 11,
Oslo 3.

RSVN PRRs Informasjonsbyrå har den glede å overbringe følgende telegram fra Sør Vietnam:

På vegne av Republikken Sør Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering vil jeg få takke den Norske Solidaritetskomiteen for Vietnam for hilsnen i anledning av den store seieren som gjorde det mulig å frigjøre hele Sør Vietnam. Vi håper at dere vil fortsette å støtte oss i vårt arbeid med å lege krigens sår og gjenoppbygge landet.

Nguyen Thi Binh,
Utenriksminister,
Republikken Sør Vietnam.

Ho Chi Minh: Dagbok

På Förste Sida i Dagboka

Eg er ikkje van med å ramse vars,
men kva anna kan eg vel gjere i fengslet?
Fangetida vil eg bruke til å skrive dikt
og synge dei. Slik kjem frigjeringsdagen nærmare.

Ei Sövnlaus Natt

Den første vakta går -- den andre vakta -- den tredje --
Eg kastar på meg, rastlaust, søvnen kjem ikkje.
Den fjerde -- femte vakta! Og ikkje før er augene att
så blinkar den femtagga stjerna i draumane.

Alarm i Vietnam

Heller død enn slave! Over heile landet mitt
vaia dei raude flagga att.
Å, vere fange nå!
Kva tid slepp eg fri og kan ta del i kampen?

Ein Lærer Å Spele Sjakk

I
Vi lærer å spele sjakk, så går tida.
På tusental jagar ryttrarar og fotfolk kvarandre,
kastar seg inn i slaget i angrep og retrett.
Raske føter og oversyn gir oss overtaket.

II
Sjå framover og tenk vel overlagt.
Ver modig og nådelaus i angrep.
Ein feil kommando - to stridsvogner ubrukelige
Ein bonde til rett tid - kan hende seier.

III
Styrkane på begge sider er i jamvekt.
Seieren vil bare kome på ei.
Angrep, retrett, med ufeilbarlig strategi:
Då vil du fortene tittelen den store herføraren.

I kinesisk sjakkspel brukar ein terminologien
frå den antikke kinesiske armeen. Bonde
blir kalla soldat og infanterist, kongen -
befalingsmann eller general, dronning og
tårn - stridsvogn.

Befolkningen i Pleiku feirer seieren.

vietnam har gitt oss kunnskap som aldri kan glemmes

I våre skolebøker leser vi om Dien Bien Phu og Genevavtalen av 1954. Nå har vi fått en ny dato å legge til historia, den 30 april 1975. For tretti år siden, i mai 1945 fylltes Kungsgatan av tusentalls Stockholmere. Den andre verdenskrigen var slutt og den tyske facismen beseieret. Kungsgatan fylltes av jublende mennesker beseieret. Den 30 april 1975 fylltes Riddargatan utenfor PRRs ambassade i Stockholm av jublende mennesker. Liksom Kungsgatan i 1945 var Riddargatan i 1974 dekket av ballonger og papir. Den 30 april 1975 valet PRRs fane på presidentpalasset i Saigon, Ho Chi Minhs by. Den valet også i jublende seiersmanifestasjoner verden over, i Peking, Paris, Stockholm og den henger på veggen her i dag i Oslo. Vi jubler alle sammen enda krigen har funnet sted tusentall av mil borte fra våre land. Vietnams folk har beseieret en tilsynelatende overlegen fiende - USA USA-imperialismen. USA-imperialismen er en fiende til oss alle og Vietnams seier er en seier for oss alle. Hva har ikke Vietnam betydd for oss i Skandinavia. I Sverige har det i de ti siste åra vokst fram en folkebevegelse for Vietnams sak. Ikke siden solidaritetsbevegelsen for Spania har kampen i et fremmed land slik berørt tusener av mennesker i Sverige. I arbeidet for Vietnam har titusener av mennesker i Sverige tatt sine første famlende politiske

skritt. Vietnamarbeidet har vært vår skole, og hva har vi ikke lært:

ET FORENET FOLK KAN ALDRI BESEIERES! FOREN ALLE SOM FORENES KAN - SLÅ MOT HOVEDFIENDEN. Dette er kunnskap som vi skal minnes og bevare. Dette er kunnskap framtiden. Vietnams folk er ingen overmennesker. Hva de har gjort kan alle folk gjøre. Derfor har Vietnam gitt oss kunnskap og minner som aldri kan mistes.

I Sverige, liksom i Norge, finnes det en sterk solidaritet med Vietnams folk. Denne solidariteten bygger på at vi har felles interesser og at Vietnams seier er vår seier. I arbeidet for Vietnam har mennesker fra alle jordens hjørner møtt, og fra mange politiske partier. Ibland har mye skilt oss fra hverandre, men i vietnamarbeidet har vi stått sammen. I dette samarbeidet er det et forhold som er spesielt, det er samarbeidet og forholdet mellom Solkom i Norge og De forenede FNL-gruppene i Sverige. Som søsterorganisasjoner har vi delt gleder og nederlag. Vi har angert felles Vietnam-uker og besøkt hverandre mange ganger, hjulpet hverandre og støttet hverandre. For Vietnams skyld har vi arbeidet som tvillingorganisasjoner og jeg takker dere her på vegne av De forenede FNL-gruppene for innbydelsen til å være til stede her på gledesfesten for Vietnams venner. I Sverige har seieren i Vietnam blitt

feiret på det arbeidende folkets dag 1 mai med demonstrasjoner over hele landet. I Stockholm samlet det seg 15000 mennesker til Vietnammøte. Over hele landet pågår nå en lyninnsamling til PRR, som på en måned har samlet inn over 700 000 kroner. Men la oss ikke huske 1. mai som siste dagen for solidaritetsarbeidet for Vietnam, men som første dagen i en ny etappe. Ingen skal kunne huske 1. mai som dagen da arbeidet for Indokinas folk opphørte. Akkurat nå i kveld når vi sitter her så demonstrerer vi i Stockholm mot angrepene på Kambodsja. Seierene i Indokina skal forsvares og forsterkes, Kambodsja og Vietnam skal bygges opp og Vietnam skal gjenforenes. Rundt disse spørsmålene har vi mye å gjøre sammen. Og Ho Chi Minh han fyller 85 år på mandag, han er ikke død hans verk og politikk lever enda. Hans kamp var hele tiden å styrke Vietnams enhet og bekjempe alle splittelsesforsøk. Det er en lærdom vi skal bevare. Og Ho Chi Minhs navn lever enda, når vi går hjem ikveld og på kartet legger til navnet Saigon Ho Chi Minhs by. For å kunne gjøre dette har vi arbeidet sammen i ti år, for å kunne lage denne Vietnambulletinen der det står at Vietnam har vunnet har vi arbeidet i ti år. Idag er det virkelighet. LEVE FNL.

v/Gunnar Bergström, medlem av De Forenede FNL-gruppene i Sverige :

EL PUEBLO UNIDO

El pueblo unido jamas sera vencido
El pueblo unido jamas sera vencido

Ei von vart knust, ei framtid fall i grus
De trur de fekk ein siger i hus
Men slegne menn skal reisa seg igjen
Og dei som fall skal leva i ein song
Vi veit, vi veit at natta vert til dag
At siger følgjer etter nederlag
Eit samla folk kan aldri trampast ned
Vår motstandskamp skal samla fleir og fleir og fleir
Og herrane får vika når dei veit
At mot vår einskap vil dei bli i beitt
Så svar oss herrar, kven pløyer dykkar jord?
Kven bryt koppar opp frå gruva djup?
El pueblo unido jamas sera vencido
El pueblo unido jamas sera vencido

De talar om å vera nasjonal
Men våpna dei har andre visst betalt
De leier landet i den rette lei
Men kva for veg går USAs lakei?
Gjennom nederlaget skal vi få
Ein visdom som dei aldri kan forstå
Eit samla folk kan aldri trampast ned
Vår motstandskamp skal samla heile folket vårt
Og herrane får vika når dei veit
At mot vår einskap vil dei bli i beitt
Og stoggast kan ikkje ropa som bryt fram
Frå Chile, Guinea, Cambodsja og Vietnam
El pueblo unido jamas sera vencido
El pueblo unido jamas sera vencido

Napalm og kuler og bomber
smidde din kampvilje sterk.
Tente ditt hat, fremad kamerat
til kamp - til kamp.
Mot Nixon som bomber din jord.
Piggtråd og gifter kan aldri
kue din vilje - Vietnam.
Massenes mot, heltenes blod
har laget ditt flammende navn:

Vietnam, Vietnam
Ditt folk viser vegen fram
Til imperialismen
styrtes i død og i brann.

Fra Ecuador til Korea
Fra Mosambique til Peru
Stampes en hær opp av vår jord
til krig - til krig
Mot terror og utsugeri
Bonde i jungel'n ved Saigon
Kjenner du støtten du får?
Bakom deg står, folket som går
i kamp - i kamp
Til seier mot alt tyranni.

Vietnam, Vietnam
Ditt folk viser vegen fram
Til imperialismen
styrtes i død og i brann.

TIL DET KJEMPENDE VIETNAM

Sangene ble på festmøtet framført av Rødt Kor.

Nei til vietnamesiske flyktninger i Norge !

"GALE EKSTREMISTER"

Punktdemonstrasjonen Solkom tok initiativet til 7. juni i Oslo til støtte for PRR mot flyktning epropagandaen skapte voldsomt oppstyr. De fleste avisene hetsa mot aksjonen på lederplass. I Stortinget ble det talt varmt om flyktningene som hadde valgt friheten, og de som sto bak aksjonen ble karakterisert som gale ekstremister. "Det går på demokratiet løs", sa Guttorm Hansen. Styret i Studenttinget tilsluttet seg først aksjonen, men trakk seg seinere til fordel for hylekoret. I ei pressemelding, som bl. a. sto gjengitt i Aftenposten og Arbeiderbladet, gjorde de sitt for å dolke Vietnamopinionen og det frie Vietnam i ryggen: "Den aksjonen som fant sted 7. juni var en aksjon arrangert av POLITISKE EKSTREMISTER som på en tindrende klar måte demonstrerte sin forakt for de humanistiske prinsipper vårt folk. . . ." (vår uth.)

USA'S FLYKTNINGER

Det er avslørt hvordan USA fikk 1 million katolikker til å dra fra nord til sør i 1954. Barn ble kidnappet og foreldrene måtte følge etter. En av propaganda-parolene var "Jesus har dratt sørover". Det samme har gjentatt seg gang på gang, og det gjentok seg ved frigjøringa. Med tvang og propaganda sørget USA for at over 130 000 vietnamesere flyktet, vietnamesere USA bevisst vil bruke for å sverte det frie Vietnam. Majoriteten ble lurt ut, men endel består også av Thieuregimets tro tjenere, krigsforbrytere av verste sort.

I FORSONINGENS TEGN

Ved frigjøringa proklamerte PRR sin forsoningspolitikk: Alle vietnamesere, uansett fortidas

handlinger, var velkomne til å delta i gjenoppbygginga av det frie Vietnam. Vestlige journalister i Vietnam har bekreftet at forsoningen blir nøye gjennomført. Sjøl den siste regjeringssjefen før frigjøringa, "Big" Minh, lever fritt med sin familie i Saigon. Dette har da resultert i at flere og flere flyktninger krever å bli sendt tilbake. Vietnam er et herjet land. Det trengs stor innsats for å bygge opp etter USA's ødeleggelser. Flyktningene som har kommet til Norge har høy utdanning. Flere er akademikere og offiserer, en er lege. En arbeidet i USA's Saigonambassade, andre hadde høye stillinger i Thieuadministrasjonen. De forlot Vietnam med USA, men er velkomne tilbake. De trengs i oppbygginga av det frie Vietnam.

REIS TILBAKE

Solkoms krav var og er at 1) regjeringa må gi flyktningene riktig informasjon om det frie Vietnam og forsoningspolitikken. 2) Flyktninger som etter dette ikke er villige til å reise tilbake, vil bli brukt i svertinga av det frie Vietnam, og må derfor være uønsket i Norge. Det er den eneste konsekvente linje for å forsvare det frie Vietnam mot USA-imperialismens leiessvenner og deres propagandaoffensiv.

ASYLRETTE INGEN HELLIG KU

I debatten om vietnameserne som har kommet til Norge, gikk et samlet Storting (minus SV) imot at flyktningene skulle innføres om PRR's forsoningspolitikk. Altså ingen forpurring av USA's planer. At vietnameserne skulle erklæres som uønsket ble hudflettet av alle.

Etter seiersmøtet i Oslo 15. mai, har det vært store diskusjoner på spørsmålet om de vietnamesiske flyktningene som har kommet til Norge. Trass i at dette først og fremst er et hefte om seiersfesten, fant redaksjonen det nødvendig å ta med denne artikkelen om flyktningene. Den viser des-

En spalte er klipt bort
i vårt eksemplar

for vietnam

Uraniensborgveien 11

Postgiro 20 83 13

Oslo 3

Tlf. (02) 60 41 07

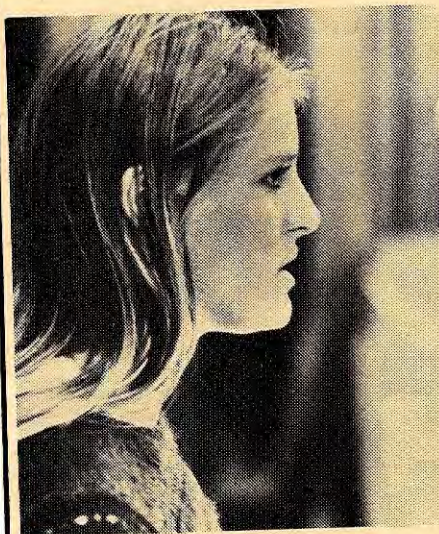
Ansv. utgiver:
Inger Selsjord

A/S Duplstrykk
Oslo 1975

En spalte er klipt bort
i vårt eksemplar

Over: Gunnar Bergstrøm
holdt sin appell for
1050 mennesker

Til venstre: Forkvinne
i Solidaritetskomiteen
Inger Selsjord

Under : Teatergruppa i DNS
framførte et syngespill

VEDLEGG TIL BLADET

På grunn av en alvorlig trykkfeil, har vi desverre vært nødt til å klippe vekk en del av baksida på dette nummeret. Dermed falt også siste spalte i artikkelen om de vietnamesiske flyktningene bort. På dette arket finner du den siste delen av flyktningeartikkelen.

NEI TIL(fortsettelse)

"SV mente at et angrep på asylretten senere kunne legge vansker i veien for flyktninger som har rømt fra fascistdiktaturer. - Før det første dekker asylretten utlendinger som blir forfulgt i sine hjemland. Ikke et eneste tilfelle av politisk forfølgning har funnet sted overfor vietnamesere som har villet ta del i gjenoppbygginga av det frie Vietnam, uansett fortidas handlinger. For det andre er ikke asylretten noen hellig ku. Hvem som får innvilget oppholdstillatelse i Norge er et politisk spørsmål. F.eks. har myndighetene lenge nektet å motta chilenske flyktninger, og henvist til for liten kapasitet! Dette trass i at til og med militærjuntaen i Chile har gjort det klart at 200 politiske fanger vil få tillatelse til å reise fra Chile om noe annet land vil ta imot dem.

MØT FLYKTNINGEPROPAGANDAEN

DNA-regjeringa mottok flyktningene med åpne armer. Den snakker om humanisme, men går i virkeligheten USA-imperialismens ærend. Og det er ikke særlig oppsiktsvekkende. Den anerkjente fascistjuntaen i Saigon til siste slutt. I frigjøringskampens slutfase likstilte den PRR og Saigonjuntaen ved å oppfordre partene til å legge ned våpnene.

Spørsmålet om flyktningene er ikke slutt med dette. USA's venne vil gjøre det de kan for å bruke dem i svertinga og hetsen mot det frie Vietnam. Enkelte av vietnameserne vil kanskje sjøl ta initiativet. Kanskje vil regjeringa tillate flere å komme. - Det er alle anti-imperialisters plikt å avsløre regjeringas hykleri, øke presset bak kravene våre og gå imot all flyktningepropaganda som måtte komme."

for vietnam

Uranienborgveien 11

Postgiro 20 83 13

Oslo 3

Tlf. (02) 60 41 07

Ansv. utgiver:
Inger Selsjord

A/S Duplstrykk
Oslo 1975

FNL—GRUPPER OG KONTAKTER

Tove Jørgensen, Ogardsvn. 9, Rælingen, 2000 Lillestrøm

Jorunn Christoffersen, Furumovn. 2c, 3140 Borgheim

Oktober bokhandel, Prestegt. 8, 3101 Tonsberg

Torgår Knutsen, Kleiva 6B, 9400 Harstad

Gunnar Strøno, Sykehuset, 3660 Rjukan
Tlf: 036/90055

NKS, boks 109, 3800 Bø i Telemark

Gunnar Olsen Torre, Bamlevn., Herøy, Porsgrunn

Cristofer Bjorkman, 11 Strøm Terrasse 5, 3000 Drammen

Lege Jarl Høy, Sykehuset, Sandnessjøen

Tor Sundheim, Rådhusgt. 31, 8680 Mosjøen

Aud Moe, Mule, 7000 Levanger

Skjærevold., St. Btt. Iva.bn. Bodin Leir, 8000 Bodo

Frøde Angell, Øvre Roset, 6100 Volda

Arne Viken, Hamar lærerskole, 2300 Hamar
Tlf: 065/22 040

Asbjørn Jaklin, O.B.Aunesgt. 4, 9000 Tromsø
Tlf: 063/81 219

Bjørn Lunde, Brannklokkevn. 12, 8600 Mo
Tlf: 078/52 153

Sigrid Alvestad, Byrevn. 8, 2640 Vinstra

Per Kr. Steinmo, Nesna lærerskole, Nesna
Tlf: Nesna 120

Jan Willadsen, Skolegt. 4, 1500 Moss
Tlf: 032/51 079

Stein Arne Haugland, Tullinggt. 9, 5000 Bergen
Tlf: Minna Arntzen 05/282910

FNL-gruppene i Bergen, Boks 3, 5014 Bergen Universitet
Kontortlf: 05/211160 linje 137
mandag 16-18, onsdag 16-18, fredag 15-17

Stein Oppedal, Bjerkehagen, 2080 Eidsvoll
Tlf: 764103

Fredrikstad FNL-gruppe, boks 830, 1601 Fredrikstad
Tlf: 031/11895

Hans Thorsteinssen, Maigullvn. 4, 3700 Skien
Tlf: Kirsti Høymyr 035/26 310

Klaus Henriksen, Svalbardgt. 2B, boks 1171, 9600
Hammerfest

FNL-gruppene i Trondheim, boks 2844, 7001 Trondheim
Tlf: 075/27 895

Jon Lund, Bergslvn. 13, 7001 Trondheim

Ellen Enes, Fidjebakken 27, 4600 Kristiansund S

Kari Veseth, Sosialskolen, 4000 Stavanger

Rolf Risnes, Amund Kåsvn. 19, 3670 Notodden

Bjørn Aslaksen, Lærerskolen, 2400 Elverum
Tlf: 064/10 418

Alf Pedersen, Sagstuvegen 22, 7650 Verdal

Over: Gunnar Bergstrøm
holdt sin appell for
1050 mennesker

Til venstre: Forkvinne
i Solidaritetskomiteen
Inger Selsjord

Under: Teatergruppa i DNS
framførte et syngespill

